

Parteneri cu nepăsarea

Agafia

Suntem atâta de singuri,
parteneri cu nepăsarea.
dureros de orbi,
dureros de surzi,
decupăm altare uitării,
cernem noroiul
la limita dintre suflet și lut,
cu tristețea brațelor rotunjite
în îmbrățișări goale de noi.
satisfăcuți agonizăm
într-un zâmbet,
preludiu unei iubiri
frânte într-un recviem.

parteneri cu nepăsarea
devorăm nemulțumiri.
dar cine să spargă
oglindea adâncului?